

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/137/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822201495
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:5822201495.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. X. XXXX, bytom D. B.. XXX/XX, E., v konaní zastúpený: JUDr. Andrej Bryja, advokát so sídlom Hviezdoslavova 49, Námestovo, proti žalovanému: DREVOŠINDEL FI, s.r.o., so sídlom Oravská Polhora 56, 029 47 Oravská Polhora, IČO: 36377317, v konaní zastúpený: Cívik Legal s.r.o. so sídlom Seberínho 6C, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 54256160, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Milan Cívik, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7Cb/33/2022-284 zo dňa 30. januára 2023, takto

rozhodol:

- Rozhodnutie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7Cb/33/2022-284 zo dňa 30. januára 2023 p o t v r d z u j e .
- Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie v I. výrokovej vete určil, že

Uznesenie č. 1 v znení: „Za predsedu valného zhromaždenia bol zvolený F. G. nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo:XXXXXX/XXXX, bytom H. C. I. XX, XXXXX H. C., za zapisovateľa valného zhromaždenia bol zvolený F. G., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo:XXXXXX/XXXX bytom J. XXX/XX, XXXXX K., občan SR.“

Uznesenie č. 2 v znení: „Valné zhromaždenie rozhodlo o zmene sídla spoločnosti a to tak, že novým sídlom spoločnosti je: Oravská Polhora č. 56, 02947 Oravská Polhora, Slovenská republika.“

Uznesenie č. 3 v znení: „Valné zhromaždenie rozhodlo o odvolaní Mgr. Igora Palidera, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom D. B.. XXX/XX E., XXXXX občana SR z funkcie konateľa spoločnosti DREVOŠINDEL FI, s.r.o., IČO:36 377 317, ku dňu 29.06.2022. “

Uznesenie č. 4 v znení: „Valné zhromaždenie s účinnosťou od 29.06.2022 menuje nového konateľa spoločnosti DREVOŠINDEL FI, s.r.o. IČO:36 377 317 ktorým je: Ing. Mgr. Ján Rešutík, nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo:XXXXXX/XXXX bytom H. C. I. XXX, PSČ: XXX XX, občan SR.“

Uznesenie č. 5 v znení: „Valné zhromaždenie rozhodlo, že nový konateľ Ing. Mgr. Ján Rešutík podá návrh na zastavenie konania, ktoré je vedené na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 29T/28/2022, pretože skutok, ktorý sa kladie za vinu Františkovi Štefaňákovi nie je trestný, nakoľko jeho konanie nebolo úmyselne zavinené.“

Uznesenie č. 6 v znení: „Valné zhromaždenie poveruje konateľa Františka Štefaňáka nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, bytom H. C. I. XX, XXX XX H. C., občana SR zaslaním návrhu na zápis zmien vyplývajúcich z tohto valného zhromaždenia do obchodného registra.“ prijaté na valnom zhromaždení žalovanej spoločnosti dňa 29.06.2022 konaného na adrese Bajkalská 29/D, 82101 Bratislava,

sú neplatné.

2. V II. výrokovej vete súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 29. 6. 2022, ktoré sa konalo na adrese Bajkalská 29/D, Bratislava, na tom skutkovom základe, že v pozvánke na valné zhromaždenie nebolo označené miesto konania valného zhromaždenia dostatočne určitým spôsobom, pretože na adrese Bajkalská 29/D, Bratislava sa nachádza bytový dom, kde podľa listu vlastníctva má bydlisko alebo sídlo viac ako 200 fyzických a právnických osôb a žalovaný napriek písomnej aj osobnej výzve žalobcu neupresnil miesto konania valného zhromaždenia. Žalobca tiež tvrdil, že napriek tomu, že žalovaný na jeho výzvu na upresnenie nereagoval a počas osobného rozhovoru ho František Štefaňák, vtedajší spoločník a konateľ žalovaného, zavádzal, keď mu tvrdil, že valné zhromaždenie sa kvôli jeho (žalobcovmu) nesúhlasu neuskutoční, sa prostredníctvom svojho zástupcu L. C. na adresu Bajkalská 29/D, Bratislava dňa 29. 6. 2022 o 7,00 hod. dostavil a zotrval tam až do 8,00 hod., kde na tejto adrese sa nachádzali len uzamknuté vchodové dvere bytového domu a nenachádzal sa tam zvolávateľ valného zhromaždenia. Tvrdil tiež, že doposiaľ sa valné zhromaždenia konali buď v sídle žalovaného alebo na notárskom úrade notárky JUDr. Martiny Klinovskej v Trstenej. Ako ďalší dôvod neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalobca označil tú skutočnosť, že uznesenia o zmene spoločenskej zmluvy boli prijaté len jedným spoločníkom. Keďže žalovaný ostal v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril a nerozporoval žiadne skutkové tvrdenie žalobcu, skutkové tvrdenia žalobcu súd prvej inštancie považoval za nesporné. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre obec M. - K., k.ú. K., súd prvej inštancie zistil, že na adrese Bajkalská 29/C, 29/D, 29/B, Bratislava, je evidovaný bytový dom súp. číslo 16027. Ide o bytový dom, v ktorom sa nachádza viac ako sto bytov. Z výpisu z obchodného registra žalovaného súd prvej inštancie zistil, že ku dňu 29. 6. 2022, kedy sa konalo dotknuté valné zhromaždenie, boli spoločníkmi žalovaného žalobca a František Štefaňák, bytom H. C. I. XX, každý s vkladom vo výške 3 319,391888 Eur, čo predstavovalo pre každého zo spoločníkov 50% na základnom imaní žalovaného. Zo spoločenskej zmluvy žalovaného súd prvej inštancie zistil, že v čl. I spoločenskej zmluvy je stanovené sídlo žalovaného Oravská Polhora 780 a v čl. 9. sú uvedení konatelia žalovaného: František Štefaňák, nar. X. XX. XXXX, bytom H. C. I. XXX a Mgr. Igor Palider, nar. XX. X. XXXX, bytom E. I. XXX. Zo zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 29. 6. 2022 súd prvej inštancie zistil, že na valnom zhromaždení sa zúčastnil len jeden zo spoločníkov žalovaného František Štefaňák, ktorého obchodný podiel predstavuje 50% zo základného imania spoločnosti. Podľa čl. 16 spoločenskej zmluvy v znení jej dodatku č. 2, na zmenu spoločenskej zmluvy je potrebný súhlas všetkých spoločníkov, okrem prípadov, keď zákon alebo spoločenská zmluva na to oprávňuje valné zhromaždenie.

4. Súd prvej inštancie z takto zisteného skutkového stavu vyvodil záver, že hoci žalovaný formálne splnil podmienky na zvolanie valného zhromaždenia, keď žalobcovi doručil pozvánku na valné zhromaždenie, kde bol uvedený dátum aj miesto konania valného zhromaždenia, miesto konania valného zhromaždenia bolo uvedené nedostatočne určitým spôsobom, čo žalobcovi objektívne zabránilo zúčastniť sa na valnom zhromaždení. Žalobca sa snažil odstrániť nedostatok určitosti miesta konania valného zhromaždenia, keď zvolávateľ valného zhromaždenia vyzval, aby miesto konania valného zhromaždenia dodatočne špecifikoval, ale zvolávateľ na jeho výzvu nereagoval a pri osobnom rozhovore navyše žalobcu zavádzal, že valné zhromaždenie sa neuskutoční. Žalobcovi bolo objektívne znemožnené zúčastniť sa na valnom zhromaždení aj preto, že keď sa v čase, uvedenom v pozvánke, dostavil na adresu, uvedenú v pozvánke na valné zhromaždenie, našiel tam len uzamknuté vchodové dvere na bytovom dome a zvolávateľ sa tam nedostavil napriek tomu, že žalobca sa dostavil na dané miesto s časovým predstihom a zotrval tam ešte polhodinu po tom, čo sa valné zhromaždenie malo začať. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 24/2003, podľa ktorého súd určí na návrh akcionára neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti, ak bol uznesením porušený zákon, spoločenská zmluva alebo stanovky a ak toto porušenie mohlo obmedziť jeho práva akcionára. Ak spoločnosť znemožní akcionárovi účasť na valnom zhromaždení, sú obe tieto zákonné podmienky splnené. Určenie miesta konania valného zhromaždenia v Bratislave, čo je mesto viac ako 300 km vzdialené od sídla žalovaného, navyše na termín 29. 6. 2022 o 7,30 hod., malo bezpochyby negatívny vplyv na možnosť žalobcu zúčastniť sa valného zhromaždenia. Na určenie takéhoto miesta konania valného zhromaždenia zvolávateľ nemal žiadny racionálny dôvod, pretože žalovaný nemá žiadne prepojenie s mestom Bratislava a doposiaľ sa valné zhromaždenia

konali buď v sídle žalovaného alebo na notárskom úrade notárky JUDr. Martiny Klinovskej v Trstenej. Keďže žalobcovi žalovaný znemožnil účasť na valnom zhromaždení, súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu na uplatnenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 29. 6. 2022 za preukázaný.

5. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie tiež odôvodnil tým, že uzneseniami valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 29. 6. 2022 č. 2 a č. 3 fakticky došlo k zmene spoločenskej zmluvy, pretože nimi bolo schválené nové sídlo žalovaného, bol odvolaný jeden z doterajších konateľov a menovaný nový konateľ. Iba jeden spoločník žalovaného nebol oprávnený schváliť zmenu spoločenskej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že uznesenia valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 29. 6. 2022 pod č. 2 a 3 sú neplatné aj z dôvodu, že neboli schválené potrebným počtom hlasov spoločníkov.

6. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. O náhrade trov konania súd prvej inštancie súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný v podanom odvolaní považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a nepreskúmateľný, a to z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky [§ 365 ods. 1 písm. a) CSP]; rozhodoval vylúčený sudca [podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP]; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP]; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP]; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené [podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP]; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP].

8. Žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že dňa 17.08.2022 podával námietku zaujatosti proti sudkyňi JUDr. Miriam Srogončíkovej, ktorú doplnil dňa 30.08.2022, avšak nemá vedomosť, akým spôsobom bolo rozhodnuté o tejto námietke zaujatosti, a z elektronického súdneho spisu tiež nevyplýva, akým spôsobom bola táto námietka vybavená.

9. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej poukázal na to, že mu nebolo riadne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 30.01.2023. Z elektronického súdneho spisu sa prostredníctvom právneho zástupcu dozvedel, že žalovanému bolo zasielané predvolanie dňa 22.12.2022 (súdom odoslané o 9:08:04), avšak o tomto sa konateľ žalovaného Ing. Ján Rešutík nedozvedel. Ing. Ján Rešutík mal zriadené informovanie o doručení pošty z elektronickej schránky žalovaného prostredníctvom emailu, avšak takáto správa mu nikdy nebola doručená, a preto sa ani predmetného pojednávania nezúčastnil. Ďalším konateľom žalovaného je od 29.06.2022 Dominika Paliderová, dcéra žalobcu, ktorá má rovnako prístup do elektronickej schránky žalovaného. Podľa odvolacích tvrdení žalovaného došlo k zmareniu riadneho doručenia predvolania konateľovi spoločnosti Ing. Jánovi Rešutíkovi (ktorý nie je v konflikte záujmov, a ktorý je jediný oprávnený zastupovať žalovaného v tomto konaní) na pojednávanie dňa 30.01.2023 zo strany druhej konateľky Dominiky Paliderovej, čím podľa názoru žalovaného nemohol žalovaný riadne uplatniť všetky svoje práva na pojednávaní dňa 30.01.2023, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Druhý konateľ žalovaného podľa názoru žalovaného nemôže zastupovať žalovaného v tomto spore, pretože ide o dcéru žalobcu, teda ide o zrejmy konflikt medzi záujmami žalobcu a žalovaného. Poukázal na skutočnosť, že už Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 13Cob/162/2022 zo dňa 09.11.2022 v inom súvisiacom spore uvádza, že vzťahy medzi spoločníkmi a štatutármi žalovaného sú narušené. Túto vedomosť musel mať aj súd prvej inštancie, nakoľko konal v tejto veci a zároveň rozhoduje aj žalobu o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia zo dňa 29.06.2022 v spore žalobcu – Františka Štefaňáka proti žalovanému (DREVOŠINDEL FI s.r.o.), vedeným Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 7Cb/46/2022. Doplnil, že ohľadne podozrení o zmarení doručenia bude podané trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti podľa ust. § 344 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Žalovaný ďalej uviedol, že za účelom preukázania tvrdených skutočností predkladá súdu emailové potvrdenie od správcu zo dňa 19.07.2022 o nastavení oznámenia o doručovaní písomností do elektronickej schránky žalovaného vykonanú Ing. Jánom Rešutíkom na emailovú adresu N. a čestné prehlásenie F. G. A..

o skutočnosti, že na predmetnú emailovú adresu nebolo zaslané žiadne oznámenie o doručovaní predvolania na pojednávanie na deň 30.01.2023, ani iné oznámenie po 01.12.2022.

10. Žalobca odvoláciu argumentáciu doplnil v tom smere, že nakoľko sa konateľ žalovaného Ing. Ján Rešutík nedozvedel o termíne pojednávania určeného na deň 30.01.2023, nemohol sa ho zúčastniť a uviesť skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu prvej inštancie. K skutkovým tvrdeniam žalobcu uviedol, že zo strany žalovaného boli dodržané všetky zákonné ustanovenia pri zvolávaní valného zhromaždenia spoločnosti na deň 29.06.2022 konateľom spoločnosti Františkom Štefaňákom, ktorý sa riadne valného zhromaždenia aj zúčastnil, ako aj ustanovenia Spoločenskej zmluvy spoločnosti pri rozhodovaní valného zhromaždenia spoločnosti. Určiť neplatnosť uznesení valného zhromaždenia je možné, len ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Súd prvej inštancie sám skonštatoval, že boli splnené všetky formálne podmienky pre konanie valného zhromaždenia (§ 129 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zvolávateľ valného zhromaždenia – konateľ spoločnosti František Štefaňák sa zúčastnil valného zhromaždenia spoločnosti, ktoré sa konalo dňa 29.06.2022 na adrese Bajkalská 29D, 821 01 Bratislava od 07:30 hod. Tohto valného zhromaždenia sa zúčastnil aj syn spoločníka Františka Štefaňáka a to F. G. A., čo vyplýva aj zo zápisnice o valnom zhromaždení. Uvedené skutočnosti vie potvrdiť aj O. O. C.. Týchto troch svedkov žalovaný v podanom odvolaní navrhol v konaní vypočuť. Žalovaný ďalej uviedol, že adresa Bajkalská 29D, 821 01 Bratislava, je všeobecne známa adresa nachádzajúca sa na prízemí budovy, pričom vchod je verejne prístupný. Valné zhromaždenie sa konalo v nebytovom priestore, ktorý je prístupný zvonku (teda nie je potrebný prístup cez iné dvere alebo vchod), a na ktorom visel riadne oznam o konaní valného zhromaždenia. V čase od 06:30 hod. do 09:00 hod. bol žalobca očakávaný, že sa zúčastní valného zhromaždenia, avšak tento to neurobil. Uviedol, že súdu predkladá fotografiu, z ktorej vyplýva, že takýto oznam sa na uvedenej adrese nachádzal. Z tejto skutočnosti zároveň podľa žalovaného vyplýva, že sa tam nachádzal aj žalobca, resp. jeho zástupca, avšak nie je zjavné, prečo sa už nezúčastnil samotného valného zhromaždenia. Pokiaľ teda súd prvej inštancie ustálil, že sa zvolávateľ nenachádzal na mieste konania valného zhromaždenia, a nebolo umožnené žalobcovi sa zúčastniť valného zhromaždenia, tak uvedené skutkové tvrdenia sa nezakladajú na pravde, a sú vyvrátené aj vyššie uvedenými dôkazmi.

11. Podľa odvolacích tvrdení žalovaného Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 7Cb/46/2022 je vedené konanie o žalobe o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia zo dňa 29.06.2022 v spore žalobcu – Františka Štefaňáka proti žalovanému (DREVOŠINDEL FI s.r.o.) práve preto, že žalovaný v zastúpení zástupcu druhého spoločníka A. B. C. uskutočnil v čase o 07:30 hod. vlastné valné zhromaždenie, a teda nemohol byť v čase o 07:30 hod. na valnom zhromaždení, ktoré bolo predmetom pozvánky. Podľa názoru žalovaného išlo zo strany žalobcu o vopred pripravený plán, ako odvolať práve dňa 29.06.2022 z funkcie konateľa spoločnosti Františka Štefaňáka a na miesto neho vymenovať za konateľku svoju dcéru Dominiku Paliderovú, čo sa mu aj podarilo, a to bez toho, aby sa o tom dozvedel druhý spoločník František Štefaňák. Obdobný nezákonný postup pri zvolávaní valného zhromaždenia spoločnosti bol zo strany žalobcu (ako konateľa spoločnosti v tom čase) aj v minulosti, keď práve on nedodrжал ustanovenia Spoločenskej zmluvy a zákona, najmä v súvislosti s odvolaním Františka Štefaňáka ako konateľa spoločnosti, čo preukazuje rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/7/2020 zo dňa 20.06.2021 ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/149/2021 zo dňa 13.04.2022, ktorým bola určená neplatnosť uznesení prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 29.09.2020. Z uvedených dôvodov sa preto nie je možné stotožniť so závermi súdu prvej inštancie o neumožnení účasti žalobcu na valnom zhromaždení, čo by malo mať za následok neplatnosť jednotlivých uznesení prijatých na valnom zhromaždení dňa 29.06.2022.

12. Žalovaný tiež vytykal súdu prvej inštancie, že v napadnutom rozhodnutí neuviedol, ktoré zákonné ustanovenia alebo ktoré ustanovenia spoločenskej zmluvy spoločnosti mali byť porušené, čo podľa žalovaného zakladá nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia. Súd prvej inštancie iba pri uzneseniach pod bodmi 2. a 3. prijatými valným zhromaždením spoločnosti dňa 29.06.2022 uvádza, že bola pri nich porušená Spoločenská zmluva spoločnosti v znení jej dodatku č. 2, podľa ktorej zmenu spoločenskej zmluvy spoločnosti môžu schváliť iba všetci jej spoločníci.

13. Žalovaný v podanom odvolaní považuje za nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, že rozhodovanie o vymenovaní alebo odvolaní konateľa spoločnosti je rozhodovaním o zmene spoločenskej zmluvy, keď aj zákonodarca pri pôsobnosti valného zhromaždenia jasne rozlišuje rozhodovanie o zmene spoločenskej zmluvy podľa § 125 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka a

rozhodovanie o vymenovaní, odvolaní a odmeňovaní konateľov podľa § 125 ods. 1 písm. f) Obchodného zákonníka. Záver súdu prvej inštancie o neplatnosti uznesenia pod bodom 3. valného zhromaždenia (odvolanie konateľa) z dôvodu, že nebol prijatý všetkými spoločníkmi, je preto podľa žalovaného nesprávny.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Uviedol, že Ing. Mgr. Ján Rešutík sa o termíne konania ani nemohol dozvedieť, nakoľko sa viac ako pol roka ani len neprihlásil do elektronickej schránky žalovaného, do ktorej aj boli všetky písomnosti zo strany súdu riadne doručené a stále sa tam nachádzajú. Ing. Mgr. Ján Rešutík je len účelovo dosadený konateľ, bol do funkcie ustanovený výlučne Františkom Štefaňákom s cieľom zmarenia súdnych, trestných a exekučných konaní vedených spoločnosťou DREVOŠINDEL FI, s.r.o. zastúpenej žalobcom proti Františkovi Štefaňákovi. Z listín založených v spise je zrejmé, že Ing. Mgr. Ján Rešutík plnil pre Františka Štefaňáka iba prikázané úlohy. Nikdy sa nepodieľal na riadení spoločnosti, preto ani nevstupoval do elektronickej schránky ani sa nijak inak nezaujímal o chod a prevádzku spoločnosti. Všetky písomnosti zo strany súdu tak boli riadne doručené do elektronickej schránky žalovaného. Skutočnosť, že sa Ing. Mgr. Ján Rešutík viac ako pol roka neprihlásil do elektronickej schránky žalovaného, nemožno označiť za zmarenie doručovania.

15. K tvrdeniu žalovaného o neexistencii konfliktu záujmov vo vzťahu k Ing. Rešutíkovi žalobca poukázal na predložené uznesenia Okresného súdu Námestovo, Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Žilina, ktoré konštatovali konflikt záujmov na strane Ing. Mgr. Jána Rešutíka a s tým spojený následok neprihliadania na jeho podania. Zdôraznil, že existenciu konfliktu záujmov neodôvodňuje blízky vzťah osôb, ale samotné konanie osoby v konkrétnej situácii.

16. Žalobca tiež uviedol, že Ing. Mgr. Ján Rešutík nemôže mať vedomosť, akým spôsobom bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, nakoľko viac ako pol roka nevstupoval do elektronickej schránky žalovaného, kam boli všetky písomnosti z predmetného konania riadne doručené.

17. Nosným dôvodom neplatnosti v súdenom prípade je podľa žalobcu porušenie zákona a spoločenskej zmluvy v procese zvolávania valného zhromaždenia, nakoľko miesto konania valného zhromaždenia nebolo zvolávateľom dostatočne určité a označené. Napokon v kontexte celej situácie je zjavné, že miesto konania valného zhromaždenia účelovo nebolo presne označené, nakoľko František Štefaňák nevyhnutne potreboval odvolať žalobcu z funkcie konateľa a zamedziť tak nepriaznivým následkom voči jeho osobe, či už vo vzťahu k náhrade škody, alebo vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti.

18. Podľa žalobcu všetky žalovaným prednesené tvrdenia, návrhy a dôkazy predložené prvýkrát v odvolaní predstavujú prostriedky, ktoré mali byť uplatnené už pred súdom prvej inštancie. Z daného dôvodu sa jedná o novoty v odvolacom konaní, ktoré sú neprípustné. Nad rámec uvedeného žalobca uviedol, že tieto osoby, ktorých výsluch žalovaný navrhol, už mali možnosť vyjadriť sa v rámci paralelne prebiehajúceho trestného konania 29T/28/2022 na Okresnom súde Žilina. František Štefaňák pod ťarchou dôkazov uviedol, že celé „tunelovanie“ spoločnosti DREVOŠINDEL FI, s.r.o. malo byť zorganizované advokátom O. O. C., pričom František Štefaňák mal len plniť pokyny O. C.. Taktiež ohľadom valného zhromaždenia v Bratislave na adrese Bajkalská 29/D F. G. mladší uviedol, že ani nevie, čo bolo účelom tohto valného zhromaždenia, nakoľko ho zorganizoval O. C., pričom O. C. mal zabezpečiť aj priestor. O. C. odmietol vypovedať. Zároveň všetky tieto osoby odmietli vypovedať aj v súvisiacich trestných konaniach, aby si neprivodili trestné stíhanie.

19. Žalobca považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za spravodlivé, presvedčivé a dostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na ustanovenie § 131 Obchodného zákonníka, pričom v 5. bode odôvodnenia uvádza, že hoci boli formálne splnené podmienky na zvolanie valného zhromaždenia, miesto konania valného zhromaždenia bolo určené nedostatočným spôsobom. Uvedené žalobcovi objektívne znemožnilo zúčastniť sa na valnom zhromaždení. Aj samotné určenie času a vôbec samotného miesta vzdialeného viac ako 300 km od sídla spoločnosti sledovalo výlučne snahu zvolávateľa zamedziť druhému spoločníkovi v účasti na valnom zhromaždení, najmä v kontexte predchádzajúcich počínov Františka Štefaňáka a ním určenému programu valného zhromaždenia. Aj v zmysle súdnej praxe sú uznesenia valného zhromaždenia neplatné z dôvodu nedodržania postupu pre zvolávanie valného zhromaždenia z hľadiska

nedostatočného označenia miesta konania valného zhromaždenia. Uvedený záver bol vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Obdo 17/2010 zo dňa 30.05.2011.

20. Žalobca tiež poukázal na to, že v zmysle judikátu R 45/2010 sa za zmenu spoločenskej zmluvy považuje aj zmena sídla spoločnosti.

21. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakoval svoju argumentáciu. Doplnil, že nepopiera, že konateľ žalovaného Ing. Ján Rešutík má prístup do elektronickej schránky žalovaného, pretože mu takýto prístup vyplýva priamo zo zákona, ale namieta, že mu niekto musel účelovo zrušiť notifikáciu, aby konateľovi Ing. Jánovi Rešutíkovi neboli doručované na ním zvolený email oznámenia o doručovaní písomností, vrátane notifikácie o predvolaní na termín pojednávania dňa 30.01.2023. K uvedenému sa však žalobca žiadnym spôsobom nevyjadril a ani nepoprel, že by to konateľka Dominika Paliderová alebo niekto, kto disponoval jej občianskym preukazom, nevykonali. Podľa názoru žalovaného k miestu konania valného zhromaždenia je potrebné vypočuť aj ďalších svedkov a to A. L. C. a A. A. P..

22. Žalobca po doručení vyjadrenia žalovaného súdu oznámil, že už nebude podávať vyjadrenie a žiada, aby bola vec čo najskôr odovzdaná odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Ndob/34/2023 zo dňa 25. októbra 2023) po zistení, že odvolanie bolo podané včas [§ 362 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP")], oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP) a rozsudok verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 3 CSP) a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi za preukázané a vo svojom rozhodnutí dal zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky významné pre rozhodnutie sporu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie výlučne vo väzbe na obsahové vymedzenie odvolania odvolací súd uvádza a dopĺňa nasledovné skutočnosti.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že na čl. 121 spisového materiálu vedeného v listinnej podobe sa nachádza námietka zaujatosti vznesená zo strany žalovaného voči konajúcej sudkyňi podaním zo dňa 17.08.2022 a na čl. 145 spisového materiálu vedeného v listinnej podobe sa nachádza doplnenie dôvodov zaujatosti zo strany žalovaného podaním zo dňa 30. 08. 2022. Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Ncb/2/2022 zo dňa 14. 09. 2022 v tejto právnej veci o námietke zaujatosti vznesenej žalovaným rozhodol tak, že konajúca sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7Cb/33/2022. Z obsahu tohto rozhodnutia vyplýva, že súd konajúci o námietke zaujatosti nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by bola z hľadiska ust. § 49 ods. 1 CSP právne relevantná a v tomto konaní nebol z jeho pohľadu preukázaný nedostatok subjektívnej a ani objektívnej nestrannosti u konajúcej sudkyne. Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že konštatované rozhodnutie sa nachádza na čl. 196 spisu vedeného v tejto veci v listinnej podobe a je súčasťou aj elektronickej súdnej spisu. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že dňa 27. 09. 2022 bolo rozhodnutie o námietke zaujatosti doručené žalovanému, právoplatnosť a vykonateľnosť podľa doložky súdu prvej inštancie nachádzajúcej sa na čl. 204 spisu nadobudlo dňa 27. 09. 2022. Odvolací súd tiež pre úplnosť dodáva, že súčasťou súdneho spisu nie je žiadna ďalšia námietka zaujatosti vznesená zo strany žalovaného voči konajúcemu sudcovi.

25. Pokiaľ potom žalovaný v podanom odvolaní poukázal na to, že podával dňa 17.08.2022 námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi, ktorú doplnil dňa 30.08.2022, avšak nemá vedomosť, akým spôsobom bolo rozhodnuté o tejto námietke zaujatosti, a jej vybavenie nevyplýva ani z elektronickej súdnej spisu, odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka nie je dôvodná, o vznesenej námietke zaujatosti bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom tak, že konajúci sudca nie je vylúčený z rozhodovania tejto veci, toto rozhodnutie bolo žalovanému doručené a je súčasťou spisu vedeného

v listinnej aj elektronickej podobe. Podanie žiadnej inej námietky žalovaný netvrdil a nevyplýva ani z obsahu spisu. Žalovaný ani v podanom odvolaní žiadne ďalšie skutočnosti poukazujúce na možnú zaujatosť konajúcej sudkyne neuviedol. Existenciu žalovaným namietaného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, teda že v tejto rozhodoval vylúčený sudca, preto odvolací súd v konaní nezistil.

26. Žalovaný v podanom odvolaní tiež namietal, že Ing. Ján Rešutík ako jediný konateľ žalovaného bez konfliktu záujmov vo vzťahu k žalobcovi mal zriadené informovanie o doručení pošty z elektronickej schránky žalovaného prostredníctvom emailu, avšak takáto správa mu nikdy nebola doručená, nedozvedel sa tak o termíne pojednávania určeného na deň 30.01.2023, nemohol sa ho zúčastniť a uviesť tak skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ani túto argumentáciu žalovaného odvolací súd nemohol považovať za dôvodnú.

27. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na termín pojednávania určeného na deň 30. 1. 2023 bolo zo strany súdu prvej inštancie správne doručované žalovanému ako strane sporu. Podľa elektronickej doručky nachádzajúcej sa na str. 213 spisového materiálu vedeného v listinnej podobe predvolanie na termín pojednávania bolo žalovanému doručené dňa 22. 12. 2022 do jeho elektronickej schránky tak, ako to predpokladá § 29 ods. 1, 2, 3, § 30 ods. 1, 3, § 32 ods. 4, 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Je potrebné z pohľadu odvolacieho súdu osobitne zdôrazniť, že podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente, údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Žalovaný v podanom odvolaní údaje na doručke k predvolaniu na pojednávanie určeného na deň 30. 01. 2023 nespochybnil. Odvolací súd v procesnom postupe súdu prvej inštancie pri doručovaní predvolania na pojednávania žalovanému, na ktorom následne došlo k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia, nezistil žiadne pochybenia.

28. K argumentáciu žalovaného v podanom odvolaní, že súdu prvej inštancie v súvislosti s doručovaním predvolania na termín pojednávania musela byť z jeho úradnej činnosti známa skutočnosť, že vzťahy medzi spoločníkmi a štatutármi žalovaného sú narušené, odvolací súd uvádza, že táto odvolacia argumentácia je bez právnej relevancie vo vzťahu k posúdeniu skutočnosti, či žalovaný bol alebo nebol riadne upovedomený o nariadenom pojednávaní. Ustanovenie § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka síce upravuje, kto je oprávnený konať za spoločnosť v spore o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, vo vzťahu k doručovaniu predvolania na termín pojednávania však z tohto a ani iného zákonného ustanovenia nevyplýva, že by súd konajúci o žalobe o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia mal predvolanie o termíne pojednávania doručovať konkrétnemu konateľovi žalovanej spoločnosti. Žalovaný nesprávne doručovanie predvolania žalovanému nenamietal a ani neuviedol, že by súd prvej inštancie mal v tomto spore predvolanie na pojednávanie doručovať tomu konateľovi, u ktorého mal na základe informácií z iných prebiehajúcich sporov vyvodiť, že nebude konať v konflikte záujmov. Preto odvolací súd považuje za potrebné opätovne zopakovať a zdôrazniť, že správne súd prvej inštancie doručoval predvolanie na termín pojednávania v tejto veci žalovanej spoločnosti, zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva pre súd povinnosť skúmať v súvislosti s predvolaním na pojednávanie vzťahy medzi spoločníkmi a štatutármi žalovaného, preto táto odvolacia argumentácia je bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k posúdeniu správnosti procesného postupu súdu pri doručovaní predvolania žalovanému na pojednávanie.

29. Pokiaľ žalovaný namietal, že konateľovi Ing. Jánovi Rešutíkovi nebola doručená notifikácia o doručení pošty do elektronickej schránky žalovaného prostredníctvom emailu, odvolací súd uvádza, že konateľ mal a mohol vyvíjať dostatočné úsilie na to, aby sa prihlasoval do elektronickej schránky žalovaného pravidelne, aby sa dozvedel včas o doručení elektronickej úradnej správy. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že žalovaný neuviedol, že by sa do elektronickej schránky žalovaného nemohol prihlásiť a ani to, že sa predvolanie v elektronickej schránke nenachádzalo. V tomto kontexte potom skutočnosť, že žalovaný sa do svojej elektronickej schránky pravidelne neprihlasoval (t.j. pravidelne nekontroloval obsah schránky), spoliehajúc sa na notifikácie o doručení nových správ, ktoré mu mali byť doručené na súkromnú e-mailovú adresu (ktorá ani nie je jeho), je právne irelevantná a ani samotný zákon o e-Governmente s nedoručením takejto notifikácie nespája žiadne právne významné následky vo vzťahu k doručeniu elektronickej úradnej správy. V tejto súvislosti odvolací súd obdobne poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 430/2018 zo dňa 01.08.2018, ktorý okrem iného v tomto rozhodnutí konštatoval, že systém doručovania do

elektronickej schránky užívateľa elektronickej schránky a jej nastavenie je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-Governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod. Zodpovednosť a následky vyplývajúce z nastavenia elektronickej schránky vzhľadom na povinnosť Ing. Rešútika dbať na bezproblémový chod elektronickej schránky, môže preto znášať len žalovaný, preto nie je možné ani prípadné nedoručenie notifikácie pričítať súdu prvej inštancie ako jeho procesné pochybenie zakladajúce porušenia práv žalovaného na spravodlivý proces resp. porušenie jeho práva zúčastniť sa na pojednávaní. Ani domnienka žalovaného vyslovená v podanom odvolaní, ktorá navyše zostala v rovine žalovaným nepreukázaných tvrdení, že pravdepodobne druhá konateľka žalovaného Dominika Paliderová, ktorá je dcérou žalobcu, zmarila doručenie notifikácie o doručení elektronickej úradnej správy obsahujúcej predvolanie na termín pojednávania na deň 30. 01. 2022 druhému konateľovi žalovaného Ing. Rešútikovi do ním určenej emailovej schránky, nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k posudzovaniu doručovania sporného predvolania na pojednávanie dňa 30. 01. 2022. Bolo totiž zodpovednosťou konateľa žalovaného Ing. Rešútika, aby pravidelne kontroloval obsah elektronickej stránky žalovaného a aby zabezpečil jej správne nastavenie, o to viac, ak mal vedomosť o podanej žalobe.

30. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné ďalej doplniť, že z obsahu spisu vyplýva, že znesením Okresného súdu Námestovu č.k. 7Cb/33/2022-113 zo dňa 01. 08. 2022 súd prvej inštancie žalovaného vyzval, aby sa v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne vyjadril k žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a označil dôkazy na ich preukázanie. Toto uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo podľa elektronickej doručky žalovanému doručené dňa 01. 08. 2022. Podľa úradného záznamu súdu prvej inštancie dňa 12. 08. 2022 do spisu nahliadol práve Ing. Ján Rešutík (teda konateľ žalovaného, ktorý podľa odvolacích tvrdení žalovaného nebol v konflikte záujmov so žalobcom), ktorý požiadal aj o vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu a o vyhotovenie snímky zo spisu jeho vlastným mobilným zariadením. Pokiaľ potom dôsledkom neoboznámenia sa konateľa žalovaného Ing. Jána Rešutíka s predvolaním na pojednávanie mala byť podľa žalovaného skutočnosť, že nemohol pred súdom prezentovať svoju obranu proti uplatnenému nároku žalobcu, podľa odvolacieho súdu bol žalovanému v priebehu sporového konania na prvom stupni vytvorený dostatočný priestor, aby sa podrobne vyjadril k žalobe žalobcu a k prílohám k žalobe, keď žalovaný v podanom odvolaní súdu nevysvetlil, prečo jeho konateľ, ktorý podľa žalovaného jediný mohol konať za žalovaného bez konfliktu záujmov, a ktorý mal preukázateľne vedomosť o podanej žalobe voči žalovanému, sa na výzvu súdu v konaní nevyjadril. Žalovaný bol v zmysle § 153 ods. 1 CSP povinný uviesť všetko, čo chcel v rámci prostriedkov procesnej obrany uplatniť, včas, teda v zásade v prvom vyjadrení k žalobe. Žalovaný ako sporová strana znáša povinnosť tvrdenia (ak mieni uplatniť prostriedky procesnej obrany) a na uvedenie tvrdení je Civilným sporovým poriadkom časovo limitovaný tak, že ich je povinný uplatniť už pri prvom úkone, kedy ich uplatniť môže, ak koná starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Nemá preto zákonom garantované právo „odkladať“ svoje vyjadrenia až na pojednávanie.

31. Pre civilné sporové konanie je charakteristické, že úspech v spore závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu. Procesnú aktivitu strana realizuje uplatňovaním prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sú podľa § 149 CSP najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Zodpovednosť za výsledok sporu je na pleciach sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity, teda uviesť relevantné skutkové tvrdenia a svoje skutkové tvrdenia dokázať (predkladať dôkazné prostriedky za účelom preukázania prednesených skutkových tvrdení). Prejednací princíp, ktorý je ťažiskovým princípom v sporovom procese znamená, že súd (až na výnimky) buduje skutkový základ konečného rozhodnutia vo veci z úkonov, ktoré plynú z procesnej aktivity strán sporu.

32. Procesné právo žalovaného brániť sa proti uplatnenému nároku žalobcu popretím skutkových tvrdení žalobcu, uvedením vlastných skutkových tvrdení a prostredníctvom označených alebo predložených dôkazných prostriedkov preto malo a mohlo byť zo strany žalovaného realizované už prostredníctvom jeho vyjadrenia k žalobe. Žalovaný v tomto smere neuviedol existenciu takých okolností, ktoré by mu bránili v zákonom predpokladanej procesnej aktivite po doručení žaloby, žalovaný právo vyjadriť sa k žalobe nevyužil, jediná jeho procesná aktivita zaznamenaná v priebehu konania bola v podobe vzniesenia námietky zaujatosti voči konajúcej sudkyňi. Za týchto okolností nie je možné prijať záver, že

žalovanému bolo znemožnené brániť sa proti žalobe žalobcu, naopak, odvolací súd je tohto názoru, že žalovaný sám toto právo včas nevyužil.

33. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany mohli strany uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP). Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. V zmysle § 366 CSP majúcom základ v koncentrácii konania podľa § 154 CSP odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

34. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany žalovaného v podanom odvolaní, ktorými sú skutkové tvrdenia o tom, že miesto konania valného zhromaždenia bolo dostatočne určité, miesto konania valného zhromaždenia bolo dostupné z verejného priestranstva, návrhy na vykonanie dôkazov zápisnicou z valného zhromaždenia, fotografiami, rozsudkom Okresného súdu Námestovo, rozsudkom Krajského súdu v Žiline, návrhy na výsluch svedkov F. G., F. G. A., O. O. C., A. L. C. a A. A. P. za účelom preukázania okolností zvolania a miesta konania valného zhromaždenia dňa 29. 06. 2022 nie je možné v odvolacom konaní uplatniť, keďže sa nejedná o prípustné novoty z toho dôvodu, že žalovanému nič nebránilo, aby tieto tvrdenia a dôkazné návrhy predniesol už v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný ani žiadnymi objektívnymi skutočnosťami neodôvodnil svoju procesnú pasivitu v podobe ich doterajšieho neuplatnenia. Ako správne uviedol aj žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu, jedná sa potom o tzv. neprípustné novoty v odvolacom konaní, ktoré súčasne bránili odvolaciemu súdu na prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovaným až v podanom odvolaní prihliadať.

35. Odvolací súd bol preto viazaný skutkovým stavom, ako bol zistený súdom prvej inštancie (§ 383 CSP).

36. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe nepopretých skutkových tvrdení žalobcu v konaní nebolo sporné (§ 15 ods. CSP), že v pozvánke na valné zhromaždenie adresovanej žalobcovi nebolo označené miesto konania valného zhromaždenia dostatočne určitým spôsobom, pretože na adrese Bajkalská 29/D, Bratislava sa nachádza bytový dom, kde podľa listu vlastníctva má bydlisko alebo sídlo viac ako 200 fyzických a právnických osôb, žalovaný napriek písomnej aj osobnej výzve žalobcu neupresnil miesto konania valného zhromaždenia a počas osobného rozhovoru ho František Štefaňák (vtedajší spoločník a konateľ žalovaného) zavádzal, keď mu tvrdil, že valné zhromaždenie sa kvôli jeho (žalobcovmu) nesúhlasu neuskutoční, sa prostredníctvom svojho zástupcu L. C. žalobca na adresu Bajkalská 29/D, Bratislava dňa 29. 6. 2022 o 7,00 hod. dostavil a zotrval tam až do 8,00 hod., kde na tejto adrese sa nachádzali len uzamknuté vchodové dvere bytového domu a nenachádzal sa tam zvolávateľ valného zhromaždenia.

37. Súd prvej inštancie na podklade takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalovaný žalobcovi znemožnil účasť na valnom zhromaždení a preto nárok žalobcu na vyslovenie neplatnosti uznesení prijatých na tomto valnom zhromaždení je preukázaný. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, keď súd prvej inštancie neuviedol, ako konkrétne zákonné ustanovenie alebo ustanovenie spoločenskej zmluvy žalovaného malo byť porušené.

38. Podľa § 131 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného

zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

39. Podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

40. Podľa § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka, spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách.

41. Podľa § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka, termín a program valného zhromaždenia treba oznámiť spoločníkom v lehote určenej spoločenskou zmluvou, inak najmenej 15 dní pred dňom jeho konania. Valné zhromaždenie sa zvoláva písomnou pozvánkou, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

42. Z ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka vyplýva, že úspešne sa dovolať neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia súdnou cestou možno len v prípade, keď napadnuté uznesenie je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. K námietke žalovaného o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí priamo neuvádza, ktoré konkrétne ustanovenie zákona alebo spoločenskej zmluvy bolo tým, že žalovaný znemožnil žalobcovi vôbec zúčastniť sa sporného valného zhromaždenia, porušené, z obsahu jeho odôvodnenia je ale možné nepochybne vyvodiť záver, že v prípade zmarenia účasti spoločníka spoločnosti na valnom zhromaždení sa jedná o porušenie zákonného práva spoločníka zúčastniť sa valného zhromaždenia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie tiež odkázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 24/2003, podľa ktorého súd určí na návrh akcionára neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti, ak bol uznesením porušený zákon, spoločenská zmluva alebo stanov a ak toto porušenie mohlo obmedziť jeho práva akcionára. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí tiež vyslovil, že ak spoločnosť znemožní akcionárovi účasť na valnom zhromaždení, sú obe tieto zákonné podmienky splnené. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 183 Obchodného zákonníka o vyhlásení rozhodnutia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti za neplatné platia obdobne ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka, preto toto rozhodnutie je primerane aplikovateľné aj na rozhodnutie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaný sa v posudzovanom prípade z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie pri absencii akejkoľvek svojej procesnej aktivity mohol dozvedieť dôvody jeho prijatia, keď súd prvej inštancie s odkazom na judikatúru najvyššieho súdu za nosný dôvod prijatia napadnutého rozhodnutia, ktorým vyslovil neplatnosť uznesení prijatých valným zhromaždením žalovaného dňa 29. 06. 2022, považoval skutočnosť, že žalovaný znemožnil žalobcovi vôbec zúčastniť sa valného zhromaždenia (a realizovať tak svoje práva spoločníka v zmysle § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka). Dôvody napadnutého rozhodnutia umožnili žalovanému podať odvolanie a v ňom relevantne argumentovať proti správnosti prijatého rozhodnutia. Odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozhodnutia je tzv. právna veta, t. j. právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok a umožňuje každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Za právne odôvodnenie sporu nie je naopak možné považovať výpočet zákonných ustanovení. V posudzovanom prípade si podľa odvolacieho súdu vzhľadom na predmet sporu a absenciu procesnej aktivity žalovaného v konaní súd prvej inštancie splnil svoju zákonnú povinnosť dostatočným spôsobom ozrejmiť stranám dôvody prijatia svojho rozhodnutia. Odvolací súd tiež pripomína, že iné nároky sa kladú na odôvodnenie rozhodnutia v prípade, ak sa protistrana v konaní účinne bráni a iné v prípade, ak je v konaní nečinná. Korelátom práva účastníka konania na primerané odôvodnenie súdneho rozhodnutia (v zmysle primeranej argumentačnej reakcie na jeho tvrdenia) je totiž jeho procesná povinnosť predostrieť dostatočne konkretizovanú a podloženú argumentáciu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 495/2015 z 20. augusta 2015).

43. Vzhľadom na obsahovú spojitosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadrenú v zásade jednotnosti dvojinštančného konania (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 320/2012), odvolací súd využijúc postup podľa § 387 ods. 3 CSP na zvýraznenie

správnosti a doplnenie záverov súdu prvého stupňa reagujúc na námietku žalovaného o absencii dostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie dopĺňa nasledovné skutočnosti.

44. Zo znenia § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že úspešnosť žaloby žalobcu je podmienená súčasným splnením zákonných podmienok vymedzených týmto ustanovením. Predovšetkým žalobu musí podať oprávnená osoba v zákonnej prekluzívnej lehote. Vychádzajúc z tvrdení strán sporu ako aj z výpisu z obchodného registra žalovaného, žalobca bol a v súčasnosti aj naďalej je spoločníkom žalovaného. Žalobca je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesení prijatých na valnom zhromaždení spoločnosti žalovaného konaného dňa 29. 06. 2022. V konaní o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti je pasívne legitimovaná spoločnosť, ktorej valné zhromaždenie prijalo napadnuté uznesenia (ZSR 4/1998), žalovanému preto svedčí pasívna vecná legitimácia. Keďže valné zhromaždenie sa konalo dňa 29. 06. 2022 a žaloba o určenie neplatnosti uznesení prijatých na tomto mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného bola podaná dňa 26.07.2022, žaloba bola podaná v rámci plynutia zákonnej 3-mesačnej prekluzívnej lehoty na podanie takejto žaloby. Za súčasnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku absencia potreby preukazovať naliehavý právny záujem vyplýva z právnej úpravy § 131 Obchodného zákonníka s prepojením na žaloby podľa ust. § 137 písm. d) CSP, v zmysle ktorého pri predmetných žalobách sa preukazovanie naliehavého právneho záujmu nevyžaduje. Ďalšou podmienkou zakladajúcou dôvod na vyhovie podanej žalobe je skutočnosť, že prijaté uznesenia musia byť v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a ak žalobu podáva spoločník, pre úspešnosť žaloby sa vyžaduje, aby porušenie zákona spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka (§ 131 ods. 2 Obchodného zákonníka).

45. Odvolací súd pripomína, že ustanovenie § 131 Obchodného zákonníka je jedným z najdôležitejších prostriedkov právnej ochrany proti rozhodnutiam valného zhromaždenia, ktoré sú v rozpore so zákonom, so spoločenskou zmluvou alebo stanovami. Tento rozpor sa môže týkať formálnych nedostatkov pri postupe a spôsobe zvolávania valného zhromaždenia (napr. ak na valné zhromaždenie neboli pozvaní všetci spoločníci alebo nebola dodržaná lehota určená zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami na zvolanie valného zhromaždenia) alebo obsahového rozporu uznesenia so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami (napr. ak valné zhromaždenie prijalo uznesenie jednoduchou väčšinou hlasov prítomných spoločníkov, hoci zákon alebo spoločenská zmluva vyžadovali dvojtretinovú väčšinu hlasov všetkých spoločníkov a pod.).

46. Valné zhromaždenie je najvyšším orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý rozhoduje o zásadných otázkach existencie a hospodárenia spoločnosti. Medzi nemajetkové práva spoločníka patrí jeho právo podieľať sa na riadení spoločnosti a jej kontrole. Tieto práva realizujú spoločníci hlasovaním na valnom zhromaždení. Spoločníci sa na riadení spoločnosti nepodieľajú priamo, ale len nepriamo prostredníctvom rozhodovania valného zhromaždenia (§ 122 ods. 1 Obchodného zákonníka), na ktorom hlasujú o návrhoch týkajúcich sa riadenia spoločnosti, predkladajú návrhy týkajúce sa riadenia spoločnosti a rozhodujú o osobách konateľov, ich odmeňovaní a spôsobe konania v mene spoločnosti, ako aj o iných otázkach, ktoré sú zverené do pôsobnosti valného zhromaždenia zákonom alebo zakladateľskými dokumentami. Valné zhromaždenie rozhoduje o podstatných otázkach, ktoré majú dopad na podstatu objektu vlastníckeho práva spoločníkov – obchodný podiel. Preto je účasť na valnom zhromaždení základným nástrojom realizácie práva spoločníka hlasovať o prerokovaných otázkach a tak sa podieľať na tvorbe spoločnej vôle valného zhromaždenia. Spoločníkovi preto nemôže byť odňatá možnosť sa valného zhromaždenia zúčastniť.

47. Premietnutím právnej teórie do pomerov prejednávaneho sporu, pokiaľ potom spoločnosť fakticky znemožní účasť spoločníkovi na valnom zhromaždení, je bez ďalšieho nutné konštatovať neplatnosť uznesení prijatých na takomto valnom zhromaždení pre rozpor so zákonom (§ 122 ods. 1 Obchodného zákonníka), ako na to s odkazom na príliehavé rozhodnutie najvyššieho súdu poukázal aj súd prvej inštancie. Aj odvolací súd je toho názoru, že ak spoločnosť zašle spoločníkovi pozvánku na valné zhromaždenie s neurčitým miestom jeho konania, kde je viac ako 200 iných bytov, miesto konania valného zhromaždenia ani na výzvu žalujúceho spoločníka bližšie neurčí a ubezpečí ho o tom, že zvolávané valné zhromaždenie sa neuskutoční, pričom v čase konania valného zhromaždenia je toto miesto uzamknuté a zvolávateľ valného zhromaždenia sa tu nenachádza, bez ohľadu na to, že pozvanie na toto valné zhromaždenie má všetky formálne náležitosti predpokladané v ustanovení § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka, spoločnosť takýmto postupom znemožní spoločníkovi sa takéhoto valného

zhromaždenia zúčastniť. V posudzovanom prípade navyiac miesto konania valného zhromaždenia nebolo obvyklým miestom konania valných zhromaždeného žalovaného a nachádzalo sa vo veľkej vzdialenosti od sídla žalovanej spoločnosti.

48. V zmysle § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka síce v zásade platí, že termín a program valného zhromaždenia treba oznámiť spoločníkom najmenej 15 dní pred dňom jeho konania písomnou pozvánkou, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. V spojení s § 122 ods. 1 a § 125 ods. 1 Obchodného zákonníka je však potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že účelom jeho začlenenía do právnej úpravy je práve to, aby spoločnosť postupovala pri zvolaní valného zhromaždenia tak, aby sa spoločníci včas dozvedeli o konaní valného zhromaždenia a teda si zariadili svoje záležitosti tak, aby sa ho mohli zúčastniť. Z celej právnej úpravy zvolávania valného zhromaždenia preto možno vyvodíť povinnosť spoločnosti postupovať tak, aby sa valného zhromaždenia všetci spoločníci mohli zúčastniť a podieľať sa na kreovaní vôle spoločnosti. Odvolací súd aj vo svojej skoršej rozhodovacej činnosti (napríklad rozsudok sp. zn. 43Cob/62/2021 zo dňa 04.11.2021) vyslovil, že práve právna úprava týkajúca sa oznamovania konania valného zhromaždenia v § 129 Obchodného zákonníka má garantovať zachovanie základného práva spoločníka zúčastniť sa na konaní valného zhromaždenia. Neobstojí preto odvolacia námietka žalovaného, že sám súd prvej inštancie konštatoval splnenie všetkých formálnych podmienok pre konanie valného zhromaždenia v zmysle § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka (a súčasne porušenie žiadneho ustanovenia zákona či spoločenskej zmluvy nekonkretizoval). Odvolací súd zdôrazňuje, že ak má byť spoločníkovi skutočne garantované jeho právo zúčastniť sa valného zhromaždenia, musí jeho zvolávateľ určiť miesto a hodinu konania valného zhromaždenia tak, aby základný zmysel celej právnej úpravy zostal zachovaný. Preto ak žalovaná spoločnosť zvolala valné zhromaždenie tak, že miesto konania valného zhromaždenia nebolo dostatočne určité, bolo vo veľkej vzdialenosti od sídla žalovaného, na skorú rannú hodinu a miesto konania valného zhromaždenia svojvoľne spoločníkovi nebolo sprístupnené, takýmto postupom aj pri zachovaní formálnych predpokladov zvolania valného zhromaždenia došlo k úplnému vylúčeniu účasti žalujúceho spoločníka na valnom zhromaždení žalovanej spoločnosti, čo je v priamom rozpore s účelom právnej úpravy zvolávania valného zhromaždenia garantujúcej zachovanie práva spoločníka zúčastniť sa na valnom zhromaždení.

49. Žalovaný tiež v odvolaní namietal, že rozhodnutie č. 3 o odvolaní konateľa a vymenovaní nového konateľa nie je rozhodnutím o zmene spoločenskej zmluvy, preto pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval jeho neplatnosť z dôvodu, že nebolo prijaté všetkými spoločníkmi, ako to vyžaduje čl. 16 spoločenskej zmluvy žalovaného pri zmene spoločenskej zmluvy, je tento právny názor nesprávny. Odvolací uvádza, že s touto odvolacou argumentáciou žalovaného sa stotožňuje. K zmene spoločenskej zmluvy by došlo len v prípade, ak by valné zhromaždenie rozhodlo o zmene počtu konateľov alebo o zmene ich spôsobu konania za spoločnosť, čo však nie je daný prípad. Napriek tomu ani toto pochybenie súdu prvej inštancie nemalo žiadny vplyv na vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia, keďže stále platí, že neplatnosť všetkých uznesení prijatých na valnom zhromaždení dňa 29. 06. 2022, vrátane uznesenia č. 3 o odvolaní konateľa, zakladá už znemožnenie účasti žalujúceho spoločníka na tomto valnom zhromaždení.

50. Dôvody uvedené žalobcom v odvolaní preto odvolací súd nepovažoval za také, ktoré by po skutkovej a právnej stránke boli spôsobilé na zmenu vecne správneho rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument strany konania, keď z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé len všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07). Odvolací súd preto nezachádzal do všetkých detailov sporu a na účely správneho posúdenia tohto prípadu vyhodnocoval len tú argumentáciu strán sporu, ktorá mala význam pre toto konanie a rozhodnutie a inými tvrdeniami strán sporu sa nezaoberal.

51. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal výlučne v zmysle dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok, a ktoré preskúmaná odvolací súd, aj keď neboli v odvolaní uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd v konaní nezistil.

52. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania, je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).